

விஸ்வகர்மண

சென்னை விஸ்வகர்ம குலோத்தாரண சபையாரால்
பிரசுரிக்கப்படும் மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நேரவ தெவன்—திருக்குறள்.

சம்புடம் I.]

நவம்பர் 1913.

[சஞ்சிகை 2.

ஆச்சார்யபட்டப் பிரயோகம்.

விஸ்வகர்ம குலத்தார்களுக்குக் கேற்பட்டுள்ள பட்டங்கள் பலவற்றுள் “ஆச்சார்ய” வென்பதே முக்கியமானது. இது தான் மற்றைப் பட்டங்களைவிட அதிக மாய் நம்மவர்களால் வைத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. நமது ஜாதியா ரொரு வரைப்பற்றி மரியாதையாய் பேசவிரும்பும் மற்றவர்கள் சாதாரணமாக “ஆச்சாரியார் வந்தார்”, “ஆச்சாரியாரை அழை” என்பதுபோன்ற பிரயோகங்கள் செய்வது சகசுமாயிருக்கின்றது. இந்தப் பட்டத்தான் நமது குலப்பெருமைக்கு ஒர்போர்த்தாகியாய் யிருந்துவருகிறது நமது ஜாதியினுடைய ஸ்தானத்தை மற்றவர்களுக்கெல்லாம் சந்தேகமற ஸ்தாபிக்கும் பேராதரவு இதுவேயாகும். இப்பட்டம் நம்மோடு இரண்டறக் கலந்திருக்கிறது. வேதகாலமுதல் இப்பட்டம் நமக்கே யுரியதாயிருந்து வருகிறதென்று நன்கு விவ

ங்குகிறது. விஸ்வகர்ம சந்ததிபார் தேவராதிபீயார்களுக்கு ஆச்சாரியாராய் யிருந்து வந்தார்கள். அந்த ஆச்சாரியத் தன்மை காரணமாகவும், அவ்வாச்சாரிய பதவியை வகித்து நம்மவர்கள் வாழ்ந்து வந்ததினாலுமே அப்பட்டம் நமக்கு சுதந்திரமாயிற்று. இதைக் காரணச்சிறப்புப் பட்டமென்றே சொல்லவேண்டும். தக்க காரணங்களினாலே தான் அப்பட்டத்திற்கு நாம் பாத்தியஸ்தர்களானோம். அப்பாத்தியதைபப் பாரதமக்கள் அங்கீகரித்துப் பழமைமையாய் நம்மை “ஆச்சாரியா”கள் என்றே கொண்டாடி வந்தார்கள்.

இடையிலே, நமது ஜாதியாரின்மீது பிறருக்கு உண்டான அகூயை காரணமாக, நமக்குப் பலவிதத்திலும் இடுக்கண்கள் உண்டுபண்ணத் தலைப்பட்டார்கள். அவரவர்கள் தாங்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் கொண்டிருந்த செல்வாக்குத் தக்க படி நமது நன்மைகளைக் கெடுத்துத் தீமை

யுண்டுபண்ணி வந்தார்கள். “ஆச்சார்ய” மகாபட்டங் கொண்டுள்ளவர்களாகிய நாம் தாழ்ந்த குலத்தினரென்று பிறர் மலைக்கப் புரட்டுகள் செய்தனர். உயர்குலத்தார்க் குரிபுத்தந்திரங்கள் சிலவற்றை ஒரோவிடங்களில் மாற்றப் பிரபத்தினப்பட்டார்கள். நமது குலமேன்மையை உள்ளங்கை நெல் லிக்கணிபோல் உண்மையாய்க் காட்டுவன வாகிய வேதசாஸ்திராதார வாக்கியங்களை அவற்றின் ஸ்தானங்களினின்றும் அகற்றி னார்கள். இன்னொன்றை பல தீங்குகள் செய்தார்கள். இம்மட்டேயோ? இவை போதாபோல், நமது பட்டத்திலேயே நாட்டம் வைத்தார்கள். எஃதெப்படியா யினும், இப்பட்டமொன்றே நமது குலோ ன்னத்திற்கு நிலைக்காமாக நின்று நில வுவதுகண்டு மனம்பொருமல், அதையும் மாற்றவேண்டுமென்று ஆரம்பித்தார்கள். இவ்வாரம்பம் சுமார் முப்பது வருஷங் களுக்குமுன் செய்யப்பட்டதென வேண் டும். அப்போது முதல் “ஆச்சார்ய” என்னமல், நமது பட்டத்தை “ஆஸாரி” யென்று வழங்கக் கொஞ்சங் கொஞ்சமா ய்த் தலைப்பட்டார்கள். இந்த விகாரம் நாளுக்குநாள் வலிவுபெற்று வந்து, கடை சியில் கவான்மென்ட் ஆர்டர் ரூபாய் வெளிவந்துவிட்டது. (G. O. No. 659 Public, dated 26-6-13).

இந்த கவான்மென்ட் ஆர்டரில் தென் னாட்டில் வசிக்கும் பல ஜாதியார்களுடைய பட்டப்பெயர் துள் என்னவிதமா யெழுதப் படவேண்டுமென்பது எடுத்துக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. அதில், “ஆச்சாரி”

யென்ற பட்டம் வைஷ்ணவப் பார்ப்பார்க ளுடையதென்றும், நம்முடைய பட்டம் “ஆஸாரி” யென்றும் எழுதப்பட்டிருக் கிறது. இதற்குமேல் நமது குலத்திற்கு வேறென்ன ஆபத்து வரக்கூடும்? அரசா ங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒவ்வொரு ஜா திப் பட்டத்தையும் தரைத்தன ரிகார்டு சனில் ஷே ஆர்டரில் கண்டவிதமாகவே பதிவுசெய்ய வேண்டுமென்றும், அதிற் கண்ட பிரயோகங்களை உடனே அதுஷ் டானத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமெ ன்றும், அந்த ஆர்டரில் உத்திரவு செய் யப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்கிணங்க, ஷே ஆர்டர் வெளிப் பட்டநாள் முதல் வைணவப் பார்ப்பார்க ளுடைய பெயர்கள் முன்போல் “சாரி” பென்னும் பட்டத்தோடல்லாமல் இப் போது “ஆச்சாரி” பென்னும் பட்டத் துடன் அரசாங்கப் பத்திரிகையாகிய கெ ஷ்ட்முதல் எல்லா ரிகார்டுகளிலும் எழுத ப்பட்டுவருகிறது. நம்முடைய பட்டமோ, முன் பெரும்பான்மை “ஆச்சாரி”யாக வும் சிறுபான்மை “ஆஸாரி”யாகவும் எழுதப்பட்டு வந்ததற்கு மாறாக, ஒரே படியாய் “ஆஸாரி” “ஆஸாரி”பென்றே எழுதப்பட்டு வருகிறது.

இந்தஉண்மை நம்மவர்களில் எத்தனை பேர்களுக்குக் கெட்டியிருக்கிற தென்பதை நாமறியோம். அறியு மொவ்வொருவரும் ஆத்திரப்படுவார்க ளென்பதில் அணுவள வேனுஞ் சந்தேகங் கிடையாது. ஏனெ ன்றால், ஒருவர்க்குத் தமது குலப்பட்டஞ் சிதைவுறுதலினும் தெளர்ப்பாக்கியம் வே

துண்டோ? இவ்வாறாய் நமது உள்ளத்து
ணர்ச்சியை விளக்கி துராகிருதமா யேற்
பட்டதாகிய இப்பெருங்குறைபைத் தீர்த்
தருளவேண்டுமென்று நாம் கேட்டுக்கொ
ள்வோமோனால், காரணிய கவன்மென்
டார்கள் ஐஹ ஆர்டரை பாற்றி நமது பட்
டப்பெயரை என்றுமுள்ளபடி “ஆச்சாரி”
யென்றுகொள்ள உத்திரவு செய்வார்கள்.
ஆனால், நமக்கு உள்ளபடியே ஓர் பேராப
த்து நேரிட்டுவிட்டதென்று அரசாங்கத்
தார் நன்றாய்க் காணும்படியாக நாம் அவர்
களுக்கு முறையிட்டுக் கொள்ளவேண்
டும். அமுதபிள்ளை தானே பால்குடிக்
கும். தாய்க்குப் பிள்ளையின்மீது அன்
பிருத்தல் நிச்சயமேயானாலும், பிள்ளை
மந்தமாயிருந்தால் தாய் தன் வேலைகளி
லிருப்பனே யல்லாமல் தானாக அடிக்கடி
அப்பிள்ளைக்குப் பாண்டமாட்டான். பா
லுண்ண வேண்டுமானால், அக்குழவியழு
துதீர வேண்டுமானால், நாமும் நமது
குறைதீர அமுது புலம்பவேண்டியவர்
களாயிருக்கிறோம். எவ்வளவு அதிகமாக
வும் எவ்வளவு சத்தமாகவு மழுக்கிறோமோ
அவ்வளவு சீக்கிரமாக நமது தாய்போன்ற
தயாரிதிகளாகிய அரசாங்கத்தாருடைய
கவனத்திற்குப் பாத்திரமாகி நமது குறை
தீரப் பெறுவோம். அப்படியல்லாமல்,
மந்தமாயிருந்து விடுவோமானால் நமது
குறை தீரவேமாட்டாது. அப்புறம் நமது
கதி அதோகதிதான்.

இதற்காக, நம்மவர்கள் தனித்தனியா
கவும், கூட்டமாகவும் கவன்மென்டாரு
க்கு மகஜர்க ளனுப்பவேண்டும். பெருஞ்

சபைகளைச் சேர்த்து, இவ்விஷயமாய்
ரிஸ்தூஷன்கள் பாஸ் செய்தனுப்பவேண்
டும். முக்கிய பட்டனாங்ஸி லெல்லாம்
இதைப்பற்றிய கூட்டங்கள் சீக்கிரத்தில்
நடைபெறுதல் நன்று. குலாபிமானிகள்
இவ்விஷயத்தில் ஊக்கங் காட்டுதல் அத்தி
யாவஸ்யமா யிருக்கிறது. திருச்சிராப்ப
ள்ளி விஸ்வப்பிரம்ம மகாஜன லென்ட்ரல்
சபையார் இக்காரிய சம்பந்தமாக அதிகக்
கஷ்டப்பெட்டுத் துழைப்பதை யறிந்து மிக
வுஞ் சந்தோஷிக்கிறோம். இவர்கள் நமது
குலத்தா ரெல்லோருடைய வந்தனங்களு
க்கும் பாத்திரராயிருக்கிறார்கள். பலவிட
ங்களி லுள்ளவர்களுடைய கையெழுத்து
கள் பெற்று, ஐஹ சபையார் ஏற்கனவே
நமது மாகாண கனம் கவர்னர் துரை
அவர்களுடைய சீப் செகிரிடரி யென்னும்
முக்கியக் காரியதரிசியவர்களுக்கு மகஜர்க
ளனுப்பியிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. எந்
தெந்த ஊராக என்னுமனுப்பாம லிருக்
கிறார்களோ அவர்கள் உடனே கையெழு
த்துகள் வாங்கியனுப்பவேண்டும். மகஜர்
பாரங்கள் ஐஹ சபைக் காரியதரிசியும்
பெருங்குலாபி மானியுபாகிய பிரம்மஸ்ரீ
T. A. முத்துகிருஷ்ண ஆச்சாரியாவர்
கிட்டுத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஓரி
லகூர்த்திற்குக் குறையாமல் கையெழுத்
துகள் வாங்கவேண்டுமாதலால், இதன்
சிரமத்தையும் அவசரத்தையுங் கணித்
துக் குலோத்தமர்கள் இவ்விஷயத்தைப்
பலருக்கும் பிரஸ்தாபித்துப் பலர் சகாய
மும் பெற்றுமைக்க உடனே முன்வருவா
ர்களென்று வேண்டுகிறோம்.

ஸ்வதேவை பான்ஷுகளைப் பொறுத்த மட்டிலும் “ஆச்சார்ய” ஸப்தத்தைச் சரியாய் எழுதுவதிலும் உச்சரிப்பதிலும் யாதொரு சங்கடமும் கிடையாது. தமிழிலிருக்கும் “ச” என்னும் உயிர் பெய்யெழுத்து வல்லினம். இதை இங்கிலீஷ்லெழுதுவதாயிருந்தால் “cha” உபயோகிக்கவேண்டுமென யொழிய “sa” உபயோகிக்கக்கூடாது. சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய பாஷைகளைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டியதே யில்லை. “ஆச்சார்ய” என்னும் பதமே சமஸ்கிருதத்திலிருந்துண்டாயது. இதற்கு குர்வன், ஒரு தலைவன் என்று பொருள் கொள்ளப்படும். ஆசாரமுடையவன் “ஆசாரி” பென்று பொருள் கொள்வதுமுண்டு. இந்தப் பதங்கள் கிரமமாய் “ஆசார்ய”, “ஆசாரி” என்றே எழுதப்படவேண்டும். ஏனென்றால், அம்மாத்திரத்தானே அவை சரியான சப்தத்தைத் தரக்கூடியவைபா யிருக்கின்றன. ஆனால், மற்றைய ஜாதியார்கள் சப்தக்குறைவாக “ஸ” வென்னு முச்சரிப்புடன் நமது பட்டத்தை வழங்க தலைப்பட்ட பிற்பாடு, நம்மவர்கள் தாங்களும் தம்மை “ஆஸாரி”கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள லாயினர். இந்த ஸப்தம் திருநெல்வேலி ஜில்லாமுழுவதும் வழக்கத்திலிருந்து வருகிறது. சிறிது சிறிதாக மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், கோயமுத்தூர் முதலிய தமிழ் ஜில்லாக்களிலும் பரவிவருகிறது. இஃதென்ன கொடுமை பெணலாம்! இவ்விதம் தமது ஸ்வதந்திரத்தையும், பெருமையையும் நம்மவர்

கள் தாமதிரியர்மலே தாழ்த்திக்கொள்ளுகின்றார்களென்றால், பிறர் நம்மைக் கெடுப்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமோ? இது, யானை தந்தலையில் தானே மண்ணைவாரிப் போட்டுக் கொள்வதுபோன்றிருக்கின்றதேயொழிப வேறில்லை. கல்வியும் நாகரிகமும் மிகுந்துவரு மிக்காலத்தில் இவ்விதமாக நடந்துகொள்ளும் ஜாதியார்களுமிருக்கின்றார்களே, ஐயோ!

இனியேனும், நம்மவர்கள் தம்மைத் தாமே “ஆஸாரி”கொண்டு சொல்லிக்கொள்வதை உடனே நிறுத்திக்கொண்டு சரியாய் “ஆச்சாரி” பென்று சொல்லப் பழகுவார்களாக. மற்றவர்கள் நம்மை “ஆஸாரி”கொன்பதைப் பார்க்கிலும், நம்மை நாமே “ஆஸாரி”கொன்றைப்படுத்தி அதிக அவமானகரமா யிருக்கிறது. இனி, ஒவ்வொருவரும் இப்பட்ட உச்சரிப்பு விஷயத்தில் சர்வ ஜாக்கிரதையா யிருக்க வேண்டும். “ஸ” ஸப்தம் கேட்கப்படும் போதெல்லாம் அதைக் கண்டிக்கவேண்டும். எவரேயாயினும், அவ்விதமுபயோகிக்க விடலாகாது; விட்டால், பெருங்கஷ்டம் நேரிடும்; சொன்னோம், சொன்னோம், சொன்னோம்!

டாக்டர் பின்ஸ்லோதுரை 1862-வது வருஷத்தில் வெளிப்படுத்திய “தமிழ் இங்கிலீஷ் அகராதி”யிலும், டாக்டர் மக்ஸீன் துரை 1893-வது வருஷத்தில் வெளியிட்ட “சென்னை இராஜதானியின் அரசாக்கி முறைமை” பென்னும் புத்தகத்திலும், “ஆச்சாரி” பென்பது திராவிடபகுமாகக் கொள்ளப்பட்டு; யாதொரு தெர்

ழிந்ததிகாரி யென்ற பொருள் விரிச்சப் பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டு இங்கிலீஷ் புத்தகங்களிலும் “ஆஸாரி” யென்னும் பதப்பிரயோகமே கிடையாது. என்றால், அவ்விதப் பதமொன்று இருந்ததெயில்லை யென்றும், இருந்துளதாகில் இவற்றுள் ஆள்பட்ட டிருக்குமென்றும் கரதலாமல கம்போல் காணக்கிடக்கிறது. எனவே, “ஆஸாரி”யென்னும் பதம் நவீன சிருஷ்டிபெண்ப தேற்படுகிறது. “ஆச்சார்ய” பட்டம் நம்மவர்களுக்குப் குப்பாகிவிட்டிருக்கின்ற வந்ததற்கு அநேக சிலாசாஸனதாரங்க ளிருக்கின்றன. இந்த சாஸனங்களோ அரசாங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்டவையே. அவர்கள் மூலமாகத்தான் நாம் அவற்றைக் காணப் பெற்றிருக்கின்றோம். “ஆஸாரி” யென்னும் பதத்தை எந்த சாஸனத்திலேனுங் காட்ட முடியாது. இன்னும், இந்தியருடைய நடவடிக்கைகளையும் அதுஷ்டானங்கள் முதலியவற்றையும், பிறர் மூலமாயல்லாமல், தாமே நேராகக் கவனித்தறிந்த மிஸ்டர் J. W. டைக்ஸ் துரையவர்கள் தாம் 1853-வது வருஷத்தில் பிரசுரித்த “சேலம், ஓர் இந்திய கலெக்டரேட்” என்னும் புத்தகத்தில் நம்மவர்களைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்க வந்தவிடத்து, கம்மாஸர், கர்மகாரர் முதலிய பதப் பிரயோகங்கள் செய்யாமல் “ஆச்சாரிகள்” என்று எழுதியிருக்கின்றார்கள். இந்நூலாகியியர், தாம் தமது புத்தகத்தி லாண்டிருக்கின்ற பதம் ஒவ்வொன்றும் உலகவழக்கத்திற்கும் ஜனசம்மதத்திற்கும் ஒத்தவாறே எழுதப்பட்டிருக்கின்றதென்று, ஷெ. புத்தக முகவுரையில் தெளிவாக விவாக்கியிருக்கின்றார். இதனால், நமது “ஆச்சார்ய” பட்டம் உலக வழக்கத்திற்கும் ஜனசம்மதத்திற்கும் ஒத்திருக்கின்றதென்பது எவருக்கும் நிதரிசனமாகின்றதல்லவா?

சென்னைச் சர்வகலாசாலை யென்னும் மதராஸ் யூனிவர்ஸிட்டியார், நட்புவாக்கில் இதுவரையிலும் பி. ஏ. முதலிய பட்டப் பரீக்ஷைகளில் தேற்றியிருக்கும் L. S. முருகேச ஆச்சாரி, C. சுப்பரமணிய ஆச்சாரி, T. வடிவேலு ஆச்சாரி, K. டல்லிகார்ச் சுன ஆச்சாரி, S. ஆண்டிசுந்தர ஆச்சாரி யாதியவர்களுடைய பெயர்களைச் சரியாய் “ச” வென்றே எழுதி யிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இதுவும் தகராறில்லாமல் சித்தித்ததில்லை. காலஞ்சென்ற ராவப்பதுர் S. சுப்பராய ஆச்சாரியார் அவர்களே முதல் முதல், அநாவது 1868-வது வருஷத்தில் சர்வகலாசாலைப் பட்டத்திற்குரியவரானவர். அவர் பெற்றது பி. எஃ. இ. என்னும் இஞ்சினீர் பட்டம். அக்காலத்தில் சர்வகலாசாலை ரிஜிஸ்ட்ராராயிருந்தவர் பிரபல தமிழ்ப்பண்டிதரும் இங்கிலீஷ் தமிழகராதி பெழுதியவருமாகிய ரெவரன்ட் P. பெர்ஸிவல் துரையவர்கள். பாஷை முறையும், இலக்கண ஸமைதியுமற்ற சாஸ்திரர்க்கு ராதலால், அவர் “ஆச்சாரியார்” என்று சரியாய்ப் பதிப்பித்தனர். 1815 - 76 - வது வருஷமட்டும் ஷெ. பெயர் யூனிவர்ஸிடி காலண்டர்களில் கிரமமாக பதிப்பிக்கப்பட்டு வந்தது. அவ்வருஷத்தில் நம்மவர் ஒருவர்

பி. ஏ. பரீனக்ஷயில் தேறினார். அவர் பெயர் “ஆஸாரி”யென் நெழுதப்பட்ட தேயு, அத்தன்னைக்கி யிருக்கும்படி ஷே. இஞ்சினீரவர்கள் பெயரும் இதே சப்தமாக மாற்றப் பட்டது. இவ்வண்மை ஷேயாருக்கு 1819 -வது வருஷத்தில் தெரியவர, அவர் வாதிட்டுப் பழையபடியே “ஆச்சாரி” யெனப்பட்டார். இந்த வாதத்தில் கனம் ஸர். டி. முத்துசாமி ஐயர் முதலானவர்களுமீடுபட்டுக் கடைசியாய் “ஸ” பிரயோகம் பிழையானதென்றும், “ச” பிரயோகமே சரியானதென்றும் தீர்ப்பளித்திருக்க, இதைவிட நமக்குத் துணை வேறென்று வேண்டுமோ?

ஆனால், “ஸ” பிரயோகத்திற்குக் காரணமென்னவென்று விசாரிக்கப் புகும் போது, வைணவப் பிராமணர்களுக்கும், விஸ்வப் பிராமணர்களுக்கும் பட்டமாதிரத்திலேயே வித்தியாசம் விளங்கும்படிச் செப்தலே யாகுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது, தற்காலமுள்ள ஸ்திதியில் இருவேறு வகுப்பினர்களும் ஒரே பட்டங் கொண்டிருக்கிறபடியால், அப்பட்டத்தோடு காணப்படும் பெயரொன்று வைணவப் பிராமணரைக் குறிக்கின்றதா அல்லது விஸ்வப்பிராமணரைக் குறிக்கின்றதாவென்று தெளிவாய் விளங்கவில்லை. பென்றும், இரண்டு வகுப்பினர்களுக்கும் வெவ்வேறான பட்டமிருந்தால், இவ்விதச் சந்தேகத்திற் கிடமுண்டாகா தென்றும், அதனால் “ஆச்சாரி” பட்டத்தை வைணவப்பிராமணருக்கு வழங்கி, “ஆஸாரி” யென்பதொரு பட்டத்தை நம்மவர்களு

க்கு வைத்திட்டால் ஷே சந்தேகம் நிவர்த்தியாய்விடுமென்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. இந்த நியாயம் ஒருசிறிதும் பொருந்தாது. பல ஜாதியாரும் வழங்கிக்கொள்வனவாகிய பட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. ஐயர், ஐயங்கார், பாகவதர் என்னும் பட்டங்களை செவ்வராஷ்டிரர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். பண்பாமையார், சாத்தானியப்பா, மராட்டியராவ் இவர்களைப்பிராமண ஐயர் ஐயா ராவ்களினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டக்கூடிய தென்னுயிர் காண்கிலோம். பிள்ளைப் பட்டம் வேளாளர், வன்னியர், இடையர், சான்றார், சண்டார் முதலியவர்களால் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. செட்டிப்பட்டம் பேரிச்செட்டிகள், வாணியர், செம்படவர், கைக்கோளர், கோமுட்டிகள் முதலானவர்களுக்கு வழங்கி வருகிறது. முதலியார் என்று சொல்லிக்கொள்வோர் வேளாளர், கைக்கோளர் முதலிய பல வகுப்பினராயிருக்கின்றனர். இன்னுமேறே திருஷ்டார்த்தங்களும் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் என்றும்போ விப்போதும்படியே விடப்பட்டிருக்க, “ஆச்சாரி”ப் பட்டப் பிரயோகமட்டிலும் விசாரமேற்பட்டது விபரீதமாகவே காணப்படுகிறது.

மலையாளநாட்டுத் தச்சர்கள் “ஆஸாரி”களென்று சொல்லப்பட்டு வருவது அண்மை. இவர்களுக்கும் நமக்கும் ஜாதிவிஷயத்தில் யாதொரு சம்பந்தமுங் கிடையாது. அவர்கள் பிரத்தியேகமானதொரு கூட்டத்தார். அவர்கள் பட்டத்தை நமக்குக் கேற்படுத்துதல் அதிகவேலமாகும்.

சிற்பசாஸ்திர விஷயம்.

(13-வது பக்கச் தொடர்ச்சி.)

சிற்பம் பிரதானமென்றும், தேவாபிசமானதென்றும், வேதசொருபமென்றும், விஸ்வகர்மாவின்மிட மிருந்துண்டா யிருக்கிறதென்றும், சுருதியில் சொல்லப்படுகிறது.

ருக்வேதம் ஐதிரேய பிராம்மணம்

கண்டம்-2-அ-அத்தியாயம்-10.

சில்ப்பாசிலம்ஸந்திதேவ

சில்ப்புந்யேஷாம்வை

சில்ப்பாராமதுகிருதிஹ

சில்ப்பமதிகமயதெ ||

காசியப் பரஜாபதி சிற்பியென்றும், அவுபிடமிருந்து அநேக சிற்பசாஸ்திர முண்டா யிருக்கிறதென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

பிரஹ்மாரண்னியகோபபிஷத்

கஸ்பப:சில்பாதகஸ்யபாச்சில்ப:

இப்பிரகாரம் சிற்பசாஸ்திரம் தேவாதிதேவராகிய ஸ்ரீவிஸ்வகர்மாவின் வாக்கினின்றும், அவருடைய முகோத்பவர்களாகிய மன்வாதி ரிஷீசுவரர்களின் வாக்கினின்று முண்டானவாக்கியம். இந்த வாக்கியமானது லோகாபிவிருத்திக்கும், பரிபாலனாதி சகலவித போஷணைகளுக்கும், மோக்ஷா பேஷையையும் சர்வாபிஷ்டங்களையும் அடையவேண்டியதற்காக கருவரணைத் தெரியப் படுத்துகிறதற்கும், சகல மதங்களை ஸ்தாபிக்கும் பொருட்டும் பிரவீர்த்தித்ததாகவு மிருக்கிறது.

சிற்பசாஸ்திரமானது வைதிகமதத்திற்கும், புறச்சமயத்திற்கும், விதிவிலக்

கைக் காண்பிக்கிற தொதுதாலாகவும், ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் ஒவ்வொருபுரானமேற்பட்டிருப்பதுபோல வல்லாமல் பலபல மார்க்கங்ஷயங்களைக் கூறினதாகவுமிருக்கிறது.

அஷ்டாதசபுராணம் முழுவதும் சேர்ந்து கிரந்தசங்கியை பார்த்தால் உத்தேசம் நான்கு லக்ஷமென்று சொல்லலாம். இச்சிற்பமே ஒவ்வொன்றும் பார்த்தமென்றும், அற்புதமென்றும், அநேகம் கோடாகோடி சங்கியைகளாகவும் முழுவதும் சேர்ந்தால் அளவிடக்கூடாததாகவு மிருக்கிறது. மேலும் உபசிற்பங்களும் சங்கியையில்லாமல் அநேக ஷடரிஷிகளால் சொல்லப் பட்டதாகவு மிருக்கின்றன. இவைகளில் விஸ்வகர்மீயம், மனுசூத்திரம், மயமதம், துவாஷ்ட்ரு தந்திரம், ஐந்திரமதம், செளரம், பிரஜாபத்தியம், காசியபம், மனுசாரம், மானசாரம், விஸ்வம், விஸ்வதர்மம் முதலான சிற்பகிரந்தங்களில் சிற்ப கிரந்தாதிசாரிகளையும், அவர்களுடைய உற்பவங்களையும், அவர்களின் நித்திய நைமித்திகமான பிரம்ம கர்மங்களையும், கோத்திர சூத்திர சாகை பிரவரை முதலானவைகளையும் ஒவ்வொரு சிற்பங்களிலும் கூறியிருக்கிறது.

மேலும், சிற்பத்தில் யந்திரதந்திர சூத்திரங்களின் விஷயங்களும், வர்ணசிரமக் கிரமங்களும், அவரவர்கள் வசிக்கிறதற்கு யோக்கியமான பட்டணங்களும், கிராமங்களும், தேவாலயம், கோபுரம், வீம்பம், ரதம், வாஹனம், துவஜஸ்தம்ப முதலியவைகளை கிராமாணஞ் செய்யும் விதமும்,

நதி, கூபம், தடாகம், ஆராமமுதலானதை கற்பிக்கும் மார்க்கமும், அரசர்களுக்குக் கோட்டை, கொத்தளம், மாலிகை, சபை முதலியவைகளும், சத்துருக்கள் புகாமல் அகமும், சூத்திர பிரதிமைகளும் இவைகள் செய்பவெண்டிய விதிக்கும், சிம்மாஸனம், செங்கோல், கிரீடம், வான்முதலியவைகளின் பிரமாணங்களும், அதினதின் பலங்களும், ராஜதர்மங்களும், நியாயதயங்களுக்கு காரணங்களும், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலன ரீதிகளும், கிருஷிகருக்கும், வர்த்தகருக்கும், கைத்தொழிலாளருக்கும் வேண்டிய சாதனங்களை சிருஷ்டிக்கவேண்டிய பிரமாணங்களும், வர்ணசிரமங்களுக்குத் தகுந்தபடி செய்யவேண்டும் மாங்கலியாதி ஆபரணங்களின் பேதங்களும், அக்னிஷ்டோமாதிரி யாகங்கள் செய்யவேண்டியதற்கான பூமிலக்ஷணம், யாகசாலை, யாககுண்டம், யூபஸ்தம்பம், வேதிகை, சிருக்கிருவாதி பாத்திரங்கள் முதலியவைகளைக் கற்பிக்கும் விதாயகமும், கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம் செய்யவேண்டும் கர்மங்களும், மந்திரங்களும், பிராயச்சித்தம், சம்புரோக்ஷணம், ஜீர்ணோத்தாரண முதலியவைகளின் விதிகளும், உத்ஸவாதி முறைகளும், ஒவ்வொரு கர்மங்களிலும் சிற்பியரை பூஜிக்கவேண்டும் கிரமங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையினால் வேத பிரதிபாத்தியமானதே சிற்பமாம். தவிரவும் வேதாதி காரம், பக்ஞாதிகாரம், உபநயனாதிகார முதலான சம்ஸ்கார முடையவாகவே

* சிற்பியரென்றும், விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விஸ்வகர்மா, காசியபர், அத்திரி, ஆங்கிரசமுதலான ரிஷிகளும் சிறப்பாஸ்திர பிரவர்த்தகர்களாகவே யிருக்கிறார்கள்.

சப்தகல்பத்ருமே

விஸ்வகர்மாவஸிஷ்டச்ச

ப்ருகுராத்ரியமஸ்ததா

நாரதோந்ஞஜிச்சவை

விசாலாக்ஷ: புரந்தர:

பிரமாத்ருமாரோநந்திய:

சௌந்தோகோர்க்ககவச

வாகுதேவேநிருத்தச்ச

ததாசுக்கிரபிரகஸ்பதி:

அஷ்டாதவைதேவிக்யாதா

வாஸ்துசாஸ்திரோபதேசகா: ||

விஸ்வகர்மா, வசிட்டர், பிருகு, அத்திரி, யமன், நாரதர், நக்ஞஜித், இத்திரன், பிரமா, சுப்பிரமணியர், நந்தி, சிவன், சௌனகர், கர்க்கர், விஷ்ணு, அனிருத்தர், சுக்கிரன், பிரகஸ்பதி முதலான கவுடெயர்களும்தான் வாஸ்துசாஸ்திரமாகிற சிற்பசாஸ்திர பிரவர்த்தகர்களாகவே யிருக்கிறார்கள்.

இந்தப்பிரகாரம் சிற்ப பிரவர்த்தகர்சாதுர்வரணங்களிலும் பிரவர்த்தித்திருக்கிறார்களோவென்றால் அப்படியன்று. பிராமண வர்க்கத்தவர்களே சிற்பியராயிருத்திருக்கிறார்கள். அல்லாமலும், விஸ்வகர்மவம்சத்தவர்களான பிராமணர்கள் சிற்பசாஸ்திரத்தில் பிரவர்த்திக்க வேண்டுமே தவிர, மற்ற வம்சத்தவர்கள் பிரவர்த்தி

* சிற்பியரென்பது விஸ்வகர்ம உரிசத்தவரான பிராமணர்களின் பொதுப்பெயராம்.

கக் கூடாதென்றும் கண்டோக்தியாக
கருதி ஸ்மிருதி சிற்ப இதிஹாஸ புராண
ங்களிலும் கூறியிருக்கிறது.

சிற்பம் மயமதம் அத்தியாயம்-௫.

தேஷாடேவஸ்தபத்யாக்யோ

விஸ்வகர்மேதிலம்ஸ்க்ருத:

ஏபிர்விநாஹிசர்வேஷாம்

கர்மகர்த்துந்நசக்பதே

தஸ்மாதேதேசதாபூஜ்ய

ஸ்தபத்யாதிசபஞ்சகம் ||

பெயிஸ்தபத்யாதிபிரதாரோகே

விநாகிஹிதுஸுகிருதந்நசக்யதே

தேரேவஸார்த்தம்சூராவச்ச

தஸ்மாத்பவந்திமோக்ஷம்

பவதாந்துமர்த்தயா: ||

சகலதிகாரம் அத்தியாயம் க.

கர்த்தவ்யோவாஸ்துசாஸ்திரோக்தம்

ராஜராஷ்டாசகம்பவேத்

காலப்ராஷ்டுபயோத்பாவோ

தனதான்னியசபாவஹம் ||

காவச்சஸுதுகாநித்யம்

ஜநொரோகம்விவர்த்யேத்

வாஸ்துசாஸ்திரகரியாஹீநம்

கர்த்தநாசம்குலக்ஷயம் ||

தத்சர்வம்வாஸ்துநுடாணம்

கெல்பிஜீவிதமுச்சயேதே

அன்னியஜாந்புத்ருதந்மோஹாத்

கர்த்தாபர்த்தாவிரஸ்யதி ||

ஸ்தபதிபயத் தான் பாஞ்சாலரான
விஸ்வகர்மாவென்று சொல்லப் படுகிறது.
இவர்களைத்தவிர மற்றவர்களும் எவ்வித
சிற்பகர்மங்களையும் செய்கிறதற்கு விகிக்
கப்படவில்லை. ஆனதினால், விஸ்வகர்மாக்க
ளாகிற ஐந்துபேர்களையும் சதாபூஜிக்கவே
ண்டும். இந்த ஸ்தபதிகளைத் தவிர சுகிர்
தங்களையடைய மார்க்கமில்லை. ஆனதி
னால் மனுஷ்யர்களுக்கு மோக்ஷத்தைக்
கொடுக்கெதில் குருவாகவு மிருக்கிறார்
கள். வாஸ்து சாஸ்திரமாகிற சிற்பசாஸ்த்
திரோக்தமாக நிர்மாணம்செய்தால் ராஜா
வுக்கும், ராஜ்ஜியத்திற்கும், க்ஷேமமும்,
காலபய மில்லாமையும், தனதானிய லாப
மும், பசுக்கள் பாலமிருத்தியும், ரோக
மில்லாமையும் உண்டாகும். சிற்பசாஸ்தி
ரோக்தமான கர்மங்களை விதிப்படி செய்ய
வில்லையானால் கர்த்தாவுக்கு நாசமும், குல
க்ஷயமும் உண்டாகும். ஆனதினால் சகல
கர்மங்களும் வாஸ்துநுடமா மிருக்கிறதா
னால், அதாவது சிற்பசாஸ்திர பிரமாணத்
துடனமைந்திருக்கிறதானால், சிற்பியான
வர் கர்த்தாவுக்கு பிராணானுகூல ஆயுசைக்
கொடுக்கிறார். இவர்களைத்தவிர மோஹத்
தினால் அன்னிய ஜாதியைக்கொண்டு சிற
்பகர்மங்களைச் செய்தால் கர்த்தாவுக்கும
ராஜாவுக்கும் தேசத்துக்கும் நாசமுண்டா
குமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
(இன்னும் வரும்)

ஜோஸ்யர். முத்து ஆசாரியர்,

மீனாக்ஷிபுரம், நாகர்கோவில்.

விஸ்வேஸ்வரபகவான்பேரில்
அமுதசஞ்சீவி மருந்துக்கண்ணி.

கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழறிநெடிடை யாசிரியவிருத்தம்.
பெருமைவளர்சகலவிதபுவனமெலாம்படைத்தளித்திப்
பிரபஞ்சத்தைப்
பருவமுடன்சிருஷ்டி செயப்பஞ்சகர்த்தர்பஞ்சசக்தி
பதின்மர்தம்மைக்
கருணையுடன்பயின் றளித்ததிவ்யபரிபூரணை
கண்டாகாரத்
திருவளர்சயம்புவிராடவிஸ்வகர்மஜகத்குருவைச்
சுந்திப்போடே.

இராகம் - ராதநாமக்கிரியை - தாளம் - ஆதி
பல்லவி.

அமுதசஞ்சீவிமாமருந்திருக்குது
அருந்துமஹான்களுண்டானால்
அணிமாநியஷ்டமாசித்தியுடன்முத்தி
அருளும்விஸ்வேஸ்வரமருந்து.
அதுபல்லவிக் கண்ணிகள்.

- (1) சமரசமாயண்ட சராசரினைத்துந்
தனிமுதலாய்நிறைந்தமருந்து
நமன்விடுபாசவலை தனைப்பொடித்தன்பர்க்கு
நற்பதமருந்துருமருந்து
- (2) மாயாப்ரபஞ்சந்தின் வலைதவிர்க்குதனையாள
வர்தசின்மயகுருமருந்து
சாயாளுபலக்ஷணர் தன்னாலவரவாச்சுச்
சர்வபலனுந்தருமருந்து

(அமுத)

(அமுத)

- (3) பதிதபாவனஞான பண்டிதமெய்ஞ்ஞானப்
பரம்பொருளாகியமருந்து
சுதிசெய்யவருகால பாசுந்தவிர்த்தன்பரைத்
தற்காக்குங்காருண்யமருந்து (அமுத)
- (4) பொன்னிலமாதர்கள் தன்மயக்ககற்றிற்ற
போதத்தைத்தருகின்றமருந்து
சன்னதமிலகிய சின்மயகுருபர
சாஸ்வதமணிமந்தரமருந்து (அமுத)
- (5) திருவார்த்தனகாதி முனிவர்கோதிவடிவாய்
தெரிசிக்கவரம்பெற்றமருந்து
சருவபரிபூரண ஆத்மக்கியானத்தைத்
தந்தன்பரைக்காக்குமருந்து (அமுத)
- (6) மனுவாதிபஞ்சபரய்ஹ வம்சபுத்திரிகளால்
மனுமாதரைப்படைத்தமருந்து
தனுகரணபுவன போகசாதனத்தந்து
தமியேனையாட்கொளுமருந்து (அமுத)
- (7) சகலான்மகோடிகட்கு முயிர்க்கொளியாய்வினங்குஞ்
சச்சிதானந்தகுருமருந்து
இகபரபிரண்டினுக் கெட்டாதவன் தவன்
யெங்குமின்றைத்தோதிமருந்து (அமுத)
- (8) வேதமுபநிடதம் விஸ்வகர்மர்வென்று
வினவும்காக்கமாந்தகாமருந்து
சேதனசேதன வகிலப்பர பஞ்சமூர்
தெருளுறவினங்கியமருந்து (அமுத)
- (9) ஆதிஸக்தியின்சத்வா திருணமகிமையால்
அனைத்தையும்படைத்திட்டமருந்து
ஜோதிசொருபமாக சகலப்பஞ்சமூர்
தோற்றியசைதன்யமருந்து (அமுத)
- (10) சத்வாதிதிரிகுணை மகனானவிராட்டினைத்
தனதன்பினுற்படைத்தமருந்து
தத்வாதிதபாந் பாகிவவிஸ்வபரம்ஹ
தற்பசும்பொருளானமருந்து (அமுத)

- (11) பிரம்மாவின்னுருத்ரன் இந்ந்ராதிகேதவதைகள்
பெருமைபுடன்வணங்குமருந்து
சரதவகண்டபரி பூரணமெய்ஞ்ஞான
தாரகச்சயம்ஜோதிமருந்து .. (அமுத)
- (12) பஞ்சபூதஸ்தூல சொரூபவண்டமனைத்தும்
படைத்துக்காத்தளித்திட்டமருந்து
சஞ்சலமுற்றையுந் தவிர்ந்துக்கோரியபடி
சகலமேன்மைபுந்தருமருந்து (அமுத)
- (13) ஓங்காரபிரணவ குண்டலியில்தஞ்செய்
ஓம்நமசிவமாமருந்து
ரீங்காரபராசத்தி தன்னாற்ப்பஞ்சமுற்றும்
நிலைநிற்கச்செய்திட்டமருந்து (அமுத)
- (14) பிரபஞ்சகில்பாசாரி விஸ்வகர்மாவெனப்
பெரும்புகழ்படைத்திட்டமருந்து
திரபஞ்சகிருத்திய தேவப்ராம்மணர்களைச்
சுர்ஷ்டித்தகமகிழ்த்தமருந்து (அமுத)
- (15) செண்ணவிஸ்வகர்மரு லோத்தாரணசபையால்
சீர்திருத்தஞ்செயுமருந்து
அண்ணிபிதாசுரு தெய்வமென்றுலகெலாம்
அன்புடன்துதிசெயுமருந்து (அமுத)
- (16) செந்தமிழ்மொனகுரு ருத்ரமூர்த்திக்கன்புடன்
தெரிசனந்தருகின்றமருந்து
மந்திரபிரணவ சொரூபசாக்கூதாக்காச
வஸ்துவாகியதிருமருந்து (அமுத)

Y. மொனகுரு-ருத்திரமூர்த்தி ஆக்சாரியார்,

Ex. முனிஸிபல் கௌன்ஸிலர்,

பழனிஸ்தலம்.

தென்னிந்திய சிலாசாஸனங்கள்.

காருண்யமிக்க கவர்ன்மென்டா ரவர்கள் குடிகளுடைய நன்மையின்பொருட்டு பல காரியங்கள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு காரியத்தையுத்தேசித்து ஒவ்வொரு இலாகாவும், அதற்குத் தக்க உத்தியோகஸ்தர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இவ்விதம் பல்வேறு பட்ட இலாகாக்களிலொன்றில் சிலாசாஸன ஆராய்ச்சி நடைபெறுகின்றது. இவ்விலாகாத் தலைவர் வருஷாந்திரம் தமதாநாயச்சிகளைப் பற்றிய விபரங்களை வெளிப்படுத்துவதுண்டு. இங்ஙனம் வெளியேறும் ரிபோர்ட்களில் 1903-வது வருஷத்திய ரிபோர்டிற்கண்ட விஷயங்கள் சிலவற்றைக் கீழே தெரிவிக்கின்றோம்.

வடஆற்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்த சந்திரகிரிக் கோட்டை சுமார் 900-வருஷங்களுக்கு முன் இம்முடி நரசிம்மன் என்னும் யாதவமன்னன் கட்டப்பட்டது. 1547-ம் வருஷத்தில் அதில் 74 - கோயில்கள் இருந்ததாக வெளியாகின்றது. அக்கோயில்கள் பிற்காலத்தில் மகம் மதியர்களால் அழிவு பெற்றார்போற் றேன்றுகிறது. தற்காலத்தில் அங்கு மண்டபங்கள்போற் காணப்படுங் கட்டிடங்கள் இரண்டும் சமணக் கோயில்களா யிருந்தனபோலும்.

திருப்பதிக்கோயில்களைப் பற்றி கவனிக்கவேண்டிய முக்யம்ஸங்கள் - சில இருக்கின்றன. இவ்வூர்க் கோயில் முதற் பிராகாரத்து அறையொன்றி லிருந்த இரண்டுவண்டி. பாரங்கொண்ட செப்புத்தகடு

கள், அரசர்களுடைய ஆக்ஞாமொழிகளைக் கொண்டிருந்தன வென்று முன்கொள்ளப்பட்டிருந்த கருத்து தவறு. ஐயவையெலாம் தல்லபாகமென்னும் வம்ஸத்தைச் சேர்ந்தவ னொருவனால் எழுதப்பட்ட செய்யுள்களாம். முதற்கோபுரத்தின் பக்கத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் பிரதிமையினில் நடுவேயுள்ளது விஜயநகரத்தரசனாகிய கிருஷ்ணதேவராயன் உருவம். அவனுடைய இடப்பக்கத்தில் சின்னத்தேவியும் வலப்பக்கத்தில் திருமலை தேவியுமாகிய இருபத்தினிக்ளிருக்கின்றார்கள். இவ்விரண்டு இராணிகளும் பலதர்மங்கள் செய்தவர்களென்று அநேக சாஸனங்களினால் தெரிகின்றது. திருப்பதி ஸ்தலத்தின் கீழ்ப்பாகமாகிய திருச்சாணாருக்கு இளங்கோயிலென்னும் பெயர் சோழர்காலத்தில் வழங்கி வந்ததாகவும், இதற்குப் பொருள் சுப்ரமண்யர் கோயிலென்பதாகவுந் தெரிகிறது. திருப்பதி ஒருகாலத்தில் சிவகேசத்திரமா யிருந்ததென்று சொல்பவர்களுடைய கொள்கைக்கு இஃதோர் ஆதாரமென்பதில் தடையிலலை.

சென்னை திருவல்லிக்கேணியி லிருக்கும் ஸ்ரீபார்த்தசாரதி சுவாமிகோயில் கர்ப்பக்கிருகவாயிலில் பூமியில் பதிக்கப்பட்டுள்ள கல்லொன்றில் ஓர் பல்லவசாஸனம் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. தந்திவர்மன்என்னும் அரசனுடைய ஆட்சியின் 12 - ம் ஆண்டில் ஐத சாஸனம் அங்கு பதிக்கப்பட்டதாய்த் தெரிகிறது. அக்கோயில் வயலொன்றை தர்மனர்த்தர்கள் அட்டமானம்வைத்து விட்டதாகவும், அதுகாரண

மாக சுவாமிக்கு நைவேத்தியத்திற்கும் மோசம் கோரிட்டதாகவும், இஃதறிந்து வருந்திய தர்மப்பிரபு ஒருவர் ஷஷ் திலத் தைத் தமது சொந்தப் பணங்கொடுத்து மீட்டு கோயிலுக்குக் கொடுத்ததாகவுந் தெரிகிறது. இந்தச் சிலையினாலேயே ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி கோவில் ஒருகாலத்தில் மாலிபாப்பூர் எல்லையோடு சேர்ந்திருந்ததாகவும், பல்லவர்காலமுதல் லேம்பட்டிருந்ததென்று மறியப்படுகின்றது. வட ஆற்காடு ரெல்லூர் ஜில்லாக்களில் கிடைத்திருக்குஞ் சிலாசாஸனங்கள் பழந்தமிழ்மொழித்துக்களிலேயே காணப்படுவதால் ஷஷ் ஜில்லாக்கள் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்திருந்தன வென்பதும், விஜயநகரத் தரசர்கள் காலத்திலேதான் நெலுங்குபாஷை அங்கு பரளியிருக்க வேண்டுமென்பதும் பெறப்படுகின்றது.

இரகக்ஷண்யசேன-ஷ் படிப்பீன.

இப்பெயர்க் கொண்ட கிறிஸ்துவக்கூட்டத்தாருடைய முயற்சிகளைப்பற்றி நமது நண்பர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். கிறிஸ்து மதபோதனையை இந்த சேனையார் உபந்நியாசங்களினாலும், பாடல்களினாலும், பத்திரிகைகள் முதலியவற்றினாலும் பரப்பி, மற்ற மதஸ்தர்களைத் தமது மதத்தினராகக் முக்கியமாய்ப் பிரயத்தினைப்பட்டு வருகின்றார்கள். இன்னும், இவர்கள் கைத் தொழில் களிலும் வியாபாரங்களிலும் பிரவந்தித் திருக்கிறார்கள். இந்தியத் தொழில்கள், அவற்றின் குரியவரான நம் மினத்தவரால் கைவிடப்பட்டு நாளுக்கு

நான் நலிவுற்று நாசமடைந்து வருதல் கண்டு, எவ்வாறான் இதில் பிரவேசியாம லிருப்பார்கள்! மற்ற ஜாதியார் பலரும் பிரவேசித்து விட்டபடி இந்த சேனையாரும் பிரவேசித்திருப்பது ஆச்சரியமல்ல.

இவர்களுடைய தொழில்களில் பட்டுத் தொழிலொன்று. பட்டு தூற்றுகுஞ் சாலைகளை இவர்கள் பல விடங்களில் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலி லிவர்கள் ஆரம்பத்தில் சில கஷ்டநஷ்டங் கள் பட்டார்களாயினு மிப்போது அவை தீர்ந்துவிட்டன. பட்டுத்தொழிலி லிரகசியங்களும், தந்திரங்களு மிப்போது வர்களுக்கு நன்றாய் விளங்கிவிட்டன. பட்டுத்தொழில் விற்பன்னர்களாகிய பல கற் றோ ரிவர்களுடைய தொழிற்சாலைகளில் உத்தியோகம் பெற்றிருப்பதினால் அவர்கள் அச்சாலைகளை நன்கு நடத்தி நல்லவரு மானங்காட்டி வருகிறார்கள். இரகக்ஷண்ய சேனையாரால் இந்தியாவிலும் இலங்கை யிலும் பட்டுத்தொழில் சீக்கிரம் பரவி பலப்படுமென்று தெரிகிறது.

மேல்நாடுகளிலுள்ள மிஷனரி சங்கத் தாருடைய ஆதரவுபற்றி இந்தியாதேசத் தில் கிறிஸ்துமத ஸ்தாபனஞ் செய்யவந் திருக்குங் கூட்டத்தார்கள் இந்தியத்தொழில்களில் பிரவேசித்து தமது காரியத்தி ன்கு அதுகூலமாக இந்தியாவிலேயே வருவாய்க்கு றேது தேடிக்கொள்ளும் விதம் முக்கியமாய்க் கவனிக்கப்படத் தக்கதாயிருக்கிறது. இதனால், இவர்களுடைய மதபோதக முயற்சிகள் பலமடைந்து, மேன்மேலும் அதிகரித்து நிலைபெறுதல் சா

த்தியமாகிறதுடன், சிற்சில கைத்தொழில்களும் செம்மைபுறுகின்றன. இதனினாலும் நம்மவர்கள் ஓர்படிப்பனை யேற்றுக் கொள்வார்களா? தொழிற் குரியவர்களாய்வுள்ள நாம் நமது பல தொழில்களும் பங்கமுறாமல் பாதுகாக்க வேண்டியதே முதற்கடமையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். இந்தக் கடமையைக் கவனித்தவரும், வகித்தவரும், நிர்வகிப்பவரும் யாண்டுளர்? இல்லாமைபினாலேதான் நாம் இக்கதிப் பட்டிருக்கின்றோம். நமது தொழில்களும் நாசமடைந்திருக்கின்றன. எஞ்சிகின்றவும் ஏதிலார்கைப்பட்டன. ஏக்கமே பிராப்தி எம்மவருக்கு!

இனியாகிலும், நாம் கண்முடிந்தனத்தால் கைசேரவிட்ட கைத்தொழில்களைக் கவனித்து, அவற்றையேற்றுக்கொண்டு, சீர்திருத்தி, விருத்திசெய்ய வேண்டாமா? மற்றவர்களுடைய மாதிரியைக் கைப்பற்றியேனும் தொழிற்சாலைகளை யேற்படுத்தி ஒவ்வொரு தொழிலையும் ஒண்மையாயும் உண்மையாயும் நடத்தி உயர்வடைதலாகாதா? இன்னுமா கவலையற்றுக் கிடந்து கதியற்றுப் போகவேண்டும்? வேண்டாம், வேண்டாம். காலதாமதஞ் செய்தால் கஷ்டங்கள் அதிகரிக்கும். உடனே சிற்றளவிலேனுந் தொழிற்சாலைகளைத் தாபிப்போமாக. தனித்துழைத்துப் பெரும் பலன்களையடைதல் இக்காலத்திலில்லை. கூடிவாழ்வோரே குறையாவலியினராவர்.

ஆதலால், அந்தந்த தொழிலில் பரிச்சயமாகிக் முடையவர்களேல்லாம் அப்ப

டியே ஒன்றுசேர்ந்து தங்கள் தொழிலுக்கு ஏப்படி ஆக்கமுண்டுபண்ணலா டென்மெண்ணியெண்ணிப்பார்த்துத் தக்க முடிவுகள் செய்துகொண்டு தங்கள் தொழிலை விருத்திசெய்யும் வினை மேற்கொள்வார்களாக. இப்படிப் பல்கூடுவதால் பலனதிகமடைவதுடன், கைத்தொழில்களைக் கைதுக்கிவிட்ட பெருமையும், குலத்தார்க்குந் கூட்டுறவை அஞ்சரிப்பித்த புண்ணியமுங் கைகூடும். இரகஷணிய சேனைபார்போல் ஸ்வயகாரிய சாதகமும், அக்காரிய ஆதரவு மொருங்கே சித்திக்கும்.

பரோடாவிற் கல்வி.

கனம் காயக்வார் மகாராஜர் அவர்கள் தமது பரோடா ராஜ்யத்தில் கல்விபரவிருத்திக்காக ஏற்படுத்திவரும் செளகரியங்கள் மிகச் சிறப்பானவையா யிருக்கின்றன. அந்த ராஜ்யத்தில் பொதுஜனக் கல்வி இலவசமும் நிர்ப்பந்தமு மாக்கப்பட்டிருப்பதோடு, நடைப்புத்தகாலயங்களும் பொம்மைக் காட்சிகளும் உண்டாயிருக்கின்றன. அநாவது, புத்தகாலயங்களென்னும் லைப்ரரிகளையும் பல அற்புதக் காட்சிகளைப்பற்றிய படங்களையும் இடத்திற்கிடங்கொண்டுபோய் ஆங்காங்குள்ள ஜனங்களுக் குப்போகப் படுத்தவதே யாம். இந்த நடைப்புத்தகாலயங்கள் இப்போது வெகுஜனப் பிரியமானவையாய், தொகையில் 84 ஆயுள்ளன, இவற்றுள் 15 பெண்களுக்கென்றும், 26 திண்டிவகுப்பினர்களுக்கென்றும் பிரத்தியேகஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. புத்தகங்களின் மொத்

தம் 4500 ஆயிற்று. ஊராரும் இப்புத்த காலயங்களுக்கு தமக்குத் தோன்றிய கிரந்தங்களைத் தானஞ்செய்து வருகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு புத்தகாலயமும் ஒருபெட்டியில் வைக்கப்பட்டு ஒரூரிலிருந்து மற்றோருருக்குக் கொண்டுபோகப்படுகிறது. அங்கு சிலகாலந்தங்கி, அவ்வூர் ஜனங்களுக்கெல்லாம் புத்தகங்கள் கொடுத்து அவரவர்களிடமிருந்து திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு பிறகு வேறுருக்குக் கொண்டுபோகப்படும். ஒவ்வொரு பெட்டியிலும் மகாபாரதமும் இராமாயணமும் மிருக்கவேண்டுமென்ப படுகிறது. தாழ்ந்த வகுப்பான் உயர்ந்தவகுப்பான், ஏழை தனவான், ஆன்பெண், இனையோன் முதியவன் என்னும் எல்லா வகுப்பார்களாலும் இந்த புத்தகங்கள் உபயோகிக்கப் படுகின்றன. குழந்தைகளுக்கு அறிவூட்டுவதற்காகப் படங்கள்கொண்ட புத்தகங்கள் சேர்க்கப்படும். அநேகதேச ஜாதிமத வழக்கங்கள் சரித்திரங்கள் முதலியவற்றை நிரூபமாய் ஜனங்கள் கண்டறிவதற்காக விளக்கொளிப்படக் காட்சிகள் நடந்துவருகின்றன. இதற்கென்று சமீபத்தில் ரூ. 10,000 மகாராஜா அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டது.

இவ்விதங்களினால் பரோபா குடிகளுக்குக் கல்வியில் அபிலாஷை யுதிக்கித்து வருகின்றது. ஒவ்வொருவருக்கும் கல்வியில் ஆசைபிடிப்பதினால் அவரவர்கள் ஆவலோடு புத்தகங்களை வாங்கிப் படித்து பல விஷயங்களையும் மறிந்து சீர்திருந்தி சுகமுந் செல்வமும் பெருகி வருகிறார்கள்.

“தொடங்குங்கால் துன்பமாய் இன்பம் பயக்கும், மடங்கொன்று அறிவகற்றும் கல்வி” யென்பதுபோல் கல்வி, ஆரம்பத்தில் கஷ்டமாய்த் தோன்றியபோதிலும் செல்லச் செல்ல சுகத்தைக்கொடுக்குமென்பது நிச்சயம். சுஜாதியார்களுக்கும் தமது சகோதரர்களுக்கு வித்தையில் விருப்பம் வரச் செய்யவேண்டும். இதற்குச் சாதகமாயிருக்கும்படி ஒவ்வொருரூரிலும் நம்மவர்கள் புத்தகாலயங்களும் வாசகசாலைகளுமேற்படுத்தி நமது குலத்தார்க்கு ருசியுண்டுபண்ணக் கூடிய புத்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் வரவழைத்து அவற்றை வாசிக்கச் செய்தால் நமது குலத்திற்கு நன்மை நனி சீக்கிரமுண்டாகும்.

ஆர்திரவீஸ்வப்பிராம்மண கான்பரன்ஸ்.

கிருஷ்ண குண்டூர் என்னுமி இரண்டு ஜில்லாக்களில் வாசமாயிருக்கும் நமது வீஸ்வப்பிராம்மண சகோதரர்கள் சென்ற ஆறுவருஷங்களாக வருஷாவருஷம் டிஸம்பர் மாதக் கடைசியில் மகாஜனக்கூட்டங்களை நடத்து வருகிறார்கள் என்னும் விசேஷம் தமிழ் நாடுமுழுவதும் சென்ற வருஷமே நன்றாய் விளம்பரமாயிற்று. ஏழாவது கான்பரன்ஸ் நானது 1913-வது (ஹூ) டிஸம்பர் மாதத்தில் குண்டூர்ஜில்லாவில் நடைபெறப்போகின்றது. இன்னும் இடமிதுவென்று நிச்சயிக்கப்படவில்லை. இதைப்பற்றிய விபரந்தெரிந்தவுடன் நமது நண்பர்களுக் கெல்லாம் அறிவிப்போம். சென்ற இரண்டு வருஷங்களாகத் தமிழ்

நாட்டிலிருந்து சிலர் ஹெ. கான்பான்ஸ்களுக்குச் சென்று வருகிறார்கள். இதனால் மகாஜனசபைகளை நடத்தும் ஒழுங்குகளும், அவற்றின் சிறப்பும், பயன்கள் முதலியவும் பற்றித் தமிழ்நாட்டார் கொஞ்சங் கொஞ்சமா யறிந்துவர ழேததுவுண்டாகிறது. என்றாலும், பலர் சென்று பார்த்து வருதல் என்று இம்முறை, தென்னாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமவாசிகளும் ஒவ்வொரு பிரதேசத்தையும் தெரிந்தெடுத்தனுப்புவார்களென்று விரும்புகிறோம். ஏனென்றால், இவ்விதம் ஒவ்வொரு ஜில்லா வாசிகளிலும் பலபேர் அங்குசென்று நமது ஆந்திரசர்க்கோதரர்களுடன் கலந்து அவர்களுடைய மாநிலங்களைக் கவனித்து மகாஜனக்கூட்ட வைபவத்தைக் கண்ணாகக் கண்டுவந்தால் தான், தென்னாட்டில் அவ்விதக் கான்பான்ஸ்கள் நடத்தவேண்டுமென்னும் உற்சாகம் பிறத்தலும், அவற்றைக்கட்டுப்பாடாய் நடத்திமுடிப்பதற்கேற்ற சாதனங்களை அறிதலும் அமைத்தலும் சாத்தியமாகும். எவ்வளவு அநிகரமாக நம்மவர்கள் ஹெ. கான்பான்ஸ்களைக் கண்டுவருகிறார்களோ அவ்வளவு சீக்கிரமாகத் தென்னாட்டில் கான்பான்ஸ்கள் நடக்க மார்க்க முண்டாகும். எவ்வளவு சீக்கிரமாக நாம் கான்பான்ஸ்கள் கூட்டுகின்றோமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக நமக்குள் சீர்திருத்தங்களுண்டாகி மேம்படக்கூடும். ஆதலினால் இவ்விஷயத்தில் நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதைகூட்ட வேண்டியபவர்களாயிருக்கிறோம். இப்போது முதல் நமது நண்பர்கள் நாளு ஏழாவது கான்பான்ஸ்களுக்குச் செல்வ

தாகத்தீர்மானித்துக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கு இவ்விஷயத்தைப்பற்றி யறிவித்து அவர்களும் உடன் வரும்படி ஏற்பாடு செய்துகொள்ளுவது நன்று. நமது பத்திரிகையின் சந்தாதாரர்களுக்கெல்லாம் வரவழைப்புப்பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

மற்று, இக்கான்பான்ஸ் சம்பந்தமாகத் தொழிலாளிகள் செய்பவேண்டிய தொன்றுது. ஒவ்வொரு கான்பான்ஸ் சமயத்திலும் அதையதுசரித்து ஓர் சிறப்ப்பொருட்காக்கி (Exhibition) நடத்தப்படுகிறது. அதில் நமது குலத்தினரால் செய்யப்பட்ட வஸ்துக்கள் பலர்காக்கிக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. இக்காக்கியை ஜமீன்தார்கள், பிரபுக்கள் முதலானவர்கள் வந்து காண்கிறார்கள். இதில் வைக்கப்படும் பொருள்கள் விநியோகத்தால் சகசமாயிருக்கிறது. வேலைப்பாடான வஸ்துக்களையனுப்புவோர்க்கு மெடல்கள் சர்ட்டிபிகேட்கள் முதலிய பரிசுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது சஜாதிப்பொருட்காக்கியாயிருப்பதினால் நம்முள் கைத்தொழில் வல்லவர்களாயுள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தவறாமல் தமது சக்திக்கேற்றபடி ஏதோ பொருளவஸ்துவேனுஞ் செய்தனுப்புதல் அவர்களைப்பொறுத்த கடமைபாரிருக்கிறது. ஏனென்றால், இந்தியாமுழுவினாலும், நாமறிந்தபட்டில், நமது குலவேலைகளைமட்டு மெறித்துக்காட்டும் பொருட்காக்கி இக்காலத்திலுது வொண்டேயாயிருக்கிறது. இதில் பிரசன்னபாரும் வஸ்துக்களின் யோக்கியதையை யதுபரித்து இக்குலத்தின் கைத்தொழில்திறமையை

ஒருநாறு நிச்சயிக்கப்படுதல் சாத்தியபல் லவா? நல்லவஸ்துக்கள் வைக்கப்பட்டால் நமது குலத்திற்கே நல்ல பெயர் சித்திக்கும். இல்லையானால் இல்லை. சென்றவருஷத்தில், பொருட்காகுகழிகால் நெருக்கத்தில் நாம் இவ்விபரங்களை வெளிப்படுத்த நேரிட்டதால் காலக்குறைவால் தாம் ஏதுஞ்செய்தனுப்புதல் சில்லாது போயிற்றென்று பலபேர் வருந்தினார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் மற்ருவர்களுக்கும் முன் ஜாக்கிரதை சொல்லும் பொருட்டாகவே நாம் இவ்வளவு சிக்கிரமாக இந்தப் பிரஸ்தாபஞ் செய்யலானோம்.

அங்கீரசன்.

அங்கீரசன் பிரம்ம மானசபுத்திரரு னொருவன். இவனுக்கு பிரகஸ்பதி உத்தியன் என இருவர் புத்திரரும், யோக சித்தியென் ரொருபுத்திரியும் பிறந்தார்கள். யோகசித்தி அஷ்டவசுக்களில் ஒருவரான பிரபாவசனை மணந்துகொள்ள, இவர்களுக்கு பிறந்தபிள்ளைக்கு விஸ்வகர்மன் எனப்பெயரிட்டனர்முன்னொருகாலம் தேவர்கள் தாம்கொடுத்த அங்கிணை அக்கினிதேவன் வகிக்காது கோபித்தேக, அவர்களுக்குப் பிரதியாக அங்கீரசனைவைத்து தமது கருமத்தை முற்றுவித்தார்கள். அஃதுணர்ந்து அக்கினி திரும்பிவர, அங்கீரசன் அவரை பிரதாக்கினியாகவைத்து தான் சாளுப்பெற்று அவருக்கு பிரதம புத்திரனானான். இவ்வாறாக ஆங்கீரசன் சிவையை மணந்து பிரகசோதி, பிரகசித்தி, பிரகமுகன், பிரகமதி, பிரகபா

ணன், பிரகஸ்பதி, பிரகபிரமா என எழுபது புத்திரரையும், சீனி, வாஸி, குரு, அர்ச்சிஷ்யதி, மகாமதி என ஐவர் புத்திரிகளையும் பெற்றான். இவரெல்லோரும் அக்கினிருப முடையவர்கள். அக்கினி பிரம்மாவ்னது புத்திரரென்பார் ஒரு சாரார். மற்றொருசாரார் கசியபனது புத்திரரென்பார். இவனுக்கு கால்முன்று; நாவழு; முகம்இரண்டு; இவன் வாகனம் ஆட்டுக்கிடா; பாரி சவாகாதேவி; புத்திர பாவகன் பவமானன் சகி என மூவர்; இவனுக்கு இராஜநானி தேதேஜாவதி; அர்ச்சனனுக்கு காண்டபம் கொடுத்தவன் இவ்வக்கினிதேவனே.

அக்கினி திரேதாக்கினி பஞ்சாக்கினி என இருவகைப்படும். திரேதாக்கினி ஆசுவனீயம் தக்ஷணாக்கினியம் காருகபத்தியம் என மூன்றாமாம். அவை முறையே கிழக்கு தெற்கு மேற்கு திசைகளிலே வேதியில் வளர்க்கப்படுகின்றன. பஞ்சாக்கினி முன்னைய மூன்றினோடு சவ்ஸீயம் அபசவ்ஸீயம் என ஐந்துமாம். இவை இரண்டும் வேதியில் ஈசானதிக்கில் வளர்க்கப்படும். அக்கினியானது பூதங்களுள்ளே நடுகிலையுடையது. மகாவிரூபகன் இந்த அக்கினி தனது அனந்த சக்தியினைக்கொண்டு விண்ணுலகத் திலே சூரியசந்திரா தியரிடத்திலே சோதியாகவும் மேகத்தினிடையிலே மின்னலாகவும் பூமியிலே தியாகவும் சமுத்திர மத்தியிலே வடவையாகவும் சீவகோடிக ளுடைய உதரத்திலே ஜடராக்கினியாகவு மிருந்து சகலலோகங்களை யு மொரு சிறு கணப்

போதிலே தரிசித்து மீளுகின்றது என்று வேதத்திலே துதித்திருக்கிறார்கள். இவ்வக்கினி மண்டலத்திலேயுள்ளார் ஆக்கினி தேவனைப் பிடியார்கள். அவர்கள் அகலன் என்னும் பெயரை யுடைபராய் நம்பத்தொன்ப தின்மசாவா. அவருட்டிலே மைபெற்றவன் அபிமானாக்கினி எனப்படுவர். அவன் மைந்தரே பாவகன் பவமானன் சுகி என்னும் மூவரும். அம்மூவர்களுக்கும் நம்பத்தைத்து புத்திரர் பிறந்தார்கள்.

அத்திரி பிரம்ம மானசபுத்திரர்களி னொருவர், மனைவி அனுகூபை. இவர் தனது தம்போபலத்தால் சோமதுர்வாச தத்தாத்திரேயர்களைப் பெற்றவர். இவ்வத்திரி அங்கிரசன்போல் பிரம்ம மானச புத்திரரு னொருவர். சந்திரன் இவ்வத்திரியின் கண்களினின்றும் தோன்றினான் என்று இரகுவம்சம் முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. ஸ்ரீராமரைத் தண்டகார ணையத்திலே இவ்விருவி கண்டபோது அவரைத் தமது ஆச்ரமத்திற் கழைத்துச் சென்று உபசரித்தார் என்றும், இவருடைய பாரியாகிய அனுகூபை பெண்களுக்குரிய ஒழுக்கங்களை எல்லாம் சிதைக்கு உபதேசித்து உனக்கு சமங்கல்யலோப மில்லாதிருக்கக்கடவது என்று ஆசீர்வதித்து அநேக வஸ்திரங்களுந் ஆபரணங்களும் கொடுத்துபசரித்தாளென்றும் இராமாயணம் கூறுகின்றது.

கா. திருவேங்கட ஆச்சாரி.

விசேஷ வர்த்தமான்.

மகம்மதிய சமர்த்தகுடாமணி:—வை திகப்பிராம்மண ரொருவர் பல சிஷ்யரை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக் கெல்லாம் தேதசாஸ்திர புரானேதி காசங்களைக் கூறுத்துக்கொடுத்த வந்தார். அவர்களி லொருவர் மகம்மதியர். இம்மகம்மதிய சிஷ்யர் சமஸ்கிருத வல்லபராய் அனைத் தும் வாசித்து சிறந்திருந்தது கண்டு சந் தோஷித்த பிராம்மண குரு, அவருக்கு “சமர்த்த குடாமணி”யென்ற பட்டங் கொடுத்தாராம். இப்படிச்செய்தது பிசு கென்று “இந்து பேட்டியிட” என்னும் பத்திரிகை பேசுகின்றது. சில பத்திரிகைகள் இக்காரியத்தைச் சிலாக்கியமாய்க் கூறுகின்றன. கல்வியென்பது எல்லார்க்கும் பொதுவாதலால், அதைப் பற்றி விற்பதில் ஜாதமத வேறுபாடுகளைப் பாராட்டுதல் சிறப்பாகா தென்னங் கொள்கை வரவா அதிகமாய்ப் பரவிவருதல் மிகவுங் கொண்டாடற் பாலதே. இம்மகம்மதிய சமர்த்தகுடாமணி இப்போது உலகப்பிர சித்தி யடைந்திருக்கிறார். அக்ரகுலத்த வர்களாகிய நம்முன் எத்தனை சமஸ்கிருத பண்டிதர்க ளிருக்கிறார்கள்? ஒவ்வொரு ஜாதியினுடைய பெருமையும் சிறுமையும் அந்த ஜாதியினுற்பவித்த கல்விச் சிரேஷ் டர்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பொறுத்திருக்கிறதல்லவா? விட பிரகுலம்விசேஷ மதிப்பை யடைந்திருக்கிறதற்குக் காரணம் அக்குலத்தாரில் பெரும்பாலார் வித்தியாவந்தர்களா யிருத்தலேயாகும். எழுத்துவாசனை. பிடித்தறியாதவர்கள் அக்கு

லத்து விருக்கிறார்களோ வென்பதுஞ் சந்தேகம் நம்மவர்களுலே எழுத்து வாசனையே பிடித்தறிபாதவர்களை அதிகமாயிருக்கின்றனர். இப்படியிருக்குமட்டும் நமது குலம் சிறப்படைவதற்கு னேதுவேகிடையாது. இதைக் குலாபிமானிகள் சநாகாலம் ஞாபகத்தில் வைத்து நடந்துகொள்வார்களாக.

பாலிய மரணங்கள்: — “எண்ணும் எழுத்தும் அண்ணெனத்தரும்” என்பது எல்லோருமறிந்த முதுமொழி. இந்தக் கண்களில்லாதவர்கள் குருடரே யாவர். இவர்களுக்கு லௌகிக வாழ்க்கையிலும் வைதிக நிலையிலும் பார்வை கிடையாது. எனவே, பல சங்கடங்களை யதுபவித்தல் திண்ணம். இந்திய நாடானது கல்விமீது மற்ற தேசங்கள் பலவற்றிற்கும் பின்னிடைந்து கிடக்கிறது. இக்கல்வி ஓர்னத்தால் இத்தேசத்திற்குண்டாகுங் கஷ்டங்ஷ்டங்களோ அனந்தம். உதாரணமாக, 1911-வது வருஷத்தில் இந்தியநாட்டில் 5-வயதுமுதல் 5-வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளில் 100-க்கு 46-குழந்தைகள் இறந்துபோயின. இவ்வளவு அதிகமான மரணங்கள் கல்வியதிகரித்த நாகுளிலுண்டாவதில்லை. பாலியத்தில் குழந்தைகளை சமரகூறிப்பவர்கள் தாய்மரங்களையல்லவா? அவர்கள் வாசிப்புடைபவர்களாயிருந்தால் சுகாதாரமில்லை, தேசசம்ரகூண விதிகள், வியாதி மூலங்கள் முதலியவற்றைக் கற்றறிந்து தமது மக்களுக்குக் கெடுதி நேராது பாதுகாக்க வல்லவர்களாயிருக்கின்றனர்.

நிரகூட குகையினாயிருந்தால் விதிவிலக்குகளை யறியாது தமக்குத் தோன்றியவாறு நடந்து சங்கடங்களுண்டுபண்ணிவிடுகிறார்கள். இந்தியாவில் பெண்கல்வி மிகவுஞ் சொற்பமான யிருக்கிறபடியினாலேதான் பால்யமரணங்கள் அதிகமாயிருக்கின்றன வென்று பல பெரியோர் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். பெண்கல்விக்குறைவால் நேரிடும் விபத்து இதுவென்றேயே! பாதநாடு படுத்துயாங்களுக்கெல்லாம் காரணம்தேயே யென்ற கட்டுரைக்கலாம். நாட்டுச்சிதம்பேயில் வளவிவிருக்க, நமது சிறப்பைப்பற்றி நவிலவதென்னே!

உரகப்பண்ணம்: — “கொல்லா வீரதங்கொண்டவரே நல்லவம்மற் றல்லாதார் யாரோ அறியேன் பரபரமே” யென்று கூறியுள்ளார் ஆய்ந்த அறிவினாகிய தாயுமானசுவாமிகள். புலாதுண்ணிலே முக்கியமாய்க் கொலைக்குக் காரணமாயிருக்கிறது. மாமிச போஷனத்தின் மகா இழிவான குணங்கள் வரவர ஜனங்களுக்குப் புலப்பட்டு வருகின்றன. அதனாற், மேல்நாட்டார்களாகிய ஆங்கிலேயரும் அதை விட்டுப்போழித்து வருகிறார்கள். புலாலை யன்றி மற்றொன்றை, புண்டரியாத அவர்களே அதின் சேவலத்தைக்கண்டு வெறுத்து விட்டுவிடுகின்றன ரென்றால், சாக பஷணமே தொன்று தொட்டு கொண்டதாகிய பாதநாட்டிற்கு பிறந்து வாழ்ந்து வருவோர் புலாலை யிச்சிப்ப தென்றால் அதைவிடக் சேவலமான தென்றுண்ட.

டோ? “ஆச்சாரியர்” களாயுள்ள நாம் எல்லா ஜாதியர்களுக்கும் புலான் மது தந்தலைப்போதிப்பதொரு டெருங் கடமையாய்க் கொண்டு நடக்கவேண்டும். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய மேல்நாடுகளிலெல்லாம் மாமிசபோஜனங் கைவிடப்பட்டும், சாகபக்ஷணம் கைக்கொள்ளப்பட்டும் வருகின்றது. ஆஸ்பத்திரிகளிலும் இவ்வுணவே சிலவிடங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு கட்டர் ஒல்ட்பீல்ட் என்னும் வைத்திய சாஸ்திரியால் லேடிமார்கரெட் ஆஸ்பிட் லென்படெனாறு லண்டன்மா நகரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இந்த ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள நோயாளிகள் உத்தியோகஸ்தர் சிப்பந்திகளுள்பட்டவர்கள் யாவரும் சாகபக்ஷணமே செய்கிறார்கள். இவர்கள் புலா லென்பதைக் கணவிலும் நினைப்பதுமில்லை, இந்த ஆஸ்பத்திரிக்குப் போஷகர்களாய்ப்பல சோமட்டிகளேற்பட்டிருக்கின்றனர். மற்றை ஆஸ்பத்திரிகளைவிட இது அதிகப்பிரசுத்தியடைந்திருக்கிறது. ஏனெனில், இங்கு நோய்கள் வெகு சீக்கிரம் நிவர்த்தியாகின்றனவாதலினாலேயே! இன்னினின்றும், புலாலுண்ணும் பாரதமக்கள் ஒரு பாடங்கற்றுக்கொள்ளுதல் அவஸ்யமேயல்லவா?

நவராத்தி பூஜா வைபவங்கள்:—சென்ற புரட்டாசிரி 15உ (30-9-13) முதல் 24உ (9-10-13) வரையிலுங்கூடிய பத்து தினங்களில், நவராத்திரி பூஜா சம்பந்தமாக நமது சபாமண்டபத்தில் கலாஸ்தா

பனஞ் செய்வித்து தினமும் தேவதாராதனை, கச்சேரிகள், காலகேஷபங்கள் முதலியவைபவங்கள் நடைபெற்றன. இவற்றிற் கதிகாரிகளாய் நின்றருளிய புண்ணியபுருஷர்களுடைய திருநாமங்களைச் சீர்தகுதிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

1. ஸ்ரீ ம. ஆறுமுக ஆச்சாரியார் சங்கீதக் கச்சேரி.
2. ஸ்ரீசெருகூர்-சிருஷ்ணமாச்சாரியார் ஸ்ரீநிவாசகல்யாணம்.
3. ஸ்ரீநாகலாவரம்-நாகப்ப ஆச்சாரியார் மீனாக்ஷி திருமணம்.
4. ஸ்ரீபரா-காளாஸ்திரி ஆச்சாரியார் வேதார்த்த கீர்த்தனபஜனை.
5. ஸ்ரீபரங்குமலை-சிவராம ஆச்சாரியார் தேவாரபடன கச்சேரி.
6. ஸ்ரீ அக்ஷித்தல வே-நரசிம்ஹம் பந்துலு-சந்தோபசந்தோபாக்கியானம்.
7. ஸ்ரீ N. R.-நடேச ஆச்சாரியார்-புள்ளாங்குழல் கச்சேரி.
8. ஸ்ரீ-மை. மாணிக்க ஆச்சாரியார் வினைக் கச்சேரி.
9. ஸ்ரீவிராட்விரப்பர்ஹ பக்தஜனசபையார்-விரப்பர்ஹ கீர்த்தனக்கச்சேரி.
10. ஸ்ரீ அக்ஷித்தல வே-நரசிம்ஹம் பந்துலு-பிரம்மசர்வபங்கம்.

பெறுபுருஷோத்தமர்கள் தம்முடைய சிரமத்தைப்பாராட்டாமல் பரோபகாரத்தமாகக் கச்சேரிகளும், காலகேஷபங்களுஞ் செய்ததேயல்லாமல், தங்கள் தங்களுக்கேற்பட்ட வாத்தியக்காரர்களுடைய செலவையும் தாமே ஏற்றுக்கொண்டனரென்றால், இவர்களுடைய பெருங்குண

விசேஷத்தப்பற்றிப் பேசுவதென்னே! ஷெட்பத்து தினங்களில் பெருந்திரளாய் விஜயஞ்செய்த சஜாதியார்க்கும் மற்றையோர்க்குப் கத்தபுஷ்ப தாம்பூலாதி மரியாதைகளும், பக்ஷண விதியோகங்களும் நமது சபைத்தலைவரும் சென்னை அபிவிநயல் அலைவனி (Official Assignee) ஆபீஸ் மாணேஜருமாகிய ஸ்ரீசோமங்கலம் கத்த சாமி ஆச்சாரியார், ஸ்ரீகயப்பாக்கம் தங்கவேலு ஆச்சாரியார், ஸ்ரீ சிங்கராத்தேரட்டம் - சிங்காராச்சாரியார், ஸ்ரீகண்ணையசெட்டியார், நமதுசபைப் பொக்கிஷதாரரும் இப்பத்திரிகையின் மாணேஜருமாகிய ஸ்ரீகாரியம்பேதி திருவேங்கட ஆச்சாரியார் முதலியவர்களுடைய திரவிய சகாயத்தினால் வெகு விமரிசையாய் நடைபெற்றன. மேற் கூறப்பட்ட கனவான்களெல்லோருக்கும் சபையார் தமது அன்பார்த்த வந்தனங்களளிப்பதுடன், ஷெட்பத்து தினவைபவங்களுஞ் செவ்வனை நடைபெறுதற்பொருட்டுப் பலவிதத்தினுஞ் சகாயஞ்செய்தருளிய மஹாகவி புதுவை ஸ்ரீநடராஜ ஆச்சாரியாவர்களுக்கும் வந்தனஞ்செலுத்துகிறார்கள்.

கற்பூரம்:—பூசகக்கின்றியமைபாதாசிய கற்பூரம் ஓர் மாததினின்றும் உண்டாவது. கற்பூரமாம் அநேக வருஷகாலம் நீடித்திருக்குஞ் சுபாவமுடையது. இம்மரம் ஜப்பான் தேசத்தில் ஏராளமாய்ப் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றது. அந்த தேசத்தில் கற்பூரமாத் தோப்புகளுங் காடுகளும் அநேகாயிர மிருக்கின்றன! வழக்க

மாயக் கற்பூரமங்களுக்கு 50 வருஷமான பிறகு அவற்றை அடியோடு வெட்டிச் சாய்த்து இலைகளை நீக்கிக் கிளைகளை மாத் திரம் கற்பூர ரஸமிற்குவதற்காக உபயோகப்படுத்தி வந்துகொண்டிருந்தார்கள். 200 வருஷங்கள் மட்டும் வளரக் கூடிய கற்பூரமங்கள் இவ்விதம் 50 வருஷங்களிலேயே சேதிக்கப்பட்டு வந்ததினால், நாளுக்குநாள் பயிர்குறைவுபட கற்பூரம் விலையேறிக்கொண்டு வந்தது.

இந்த வழக்கத்தை மாற்றவேண்டுமென்று ஐரோப்பிய விஞ்ஞானசால்திரிகளும் வியாபாரிகளும் பலவருஷங்களாய்ப் பாடுபட்டு பலவித பரிசோதனைகளை நடத்தி வந்தார்கள். ஒவ்வொரு தொழிலையும் எங்ஙனம் விருத்திசெய்யலாம், எப்படிச் செலவையுங் கஷ்டத்தைக் குறைத்து அதிக வருமானமடையலாமென்பதிலேயே அவர்கள் சதாகாலம் கண்ணுங்கருத்துமா யிருப்பவர்களல்லவா? ஆதலால், அம்மாத்தின் தழைகளைக்கொண்டும் கற்பூரம் செய்தல் கூடுமென்றும், அவ்விதஞ் செய்வதினால், மரத்தை சேதித்துச் செய்கின்றதினால் கிடைக்குங் கற்பூரத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக கற்பூரங்கிடைக்கிறதென்றும், மரம் சேதமடையாமல் ஸ்கெங்காலம் பலன் தாச்செய்யலாமென்றும் தூதனமாகக் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள்.

மலேயாநீவுகளிலும், கீழ் ஆபிரிக்காவிலும், ஜமைகாவிலும், அமெரிக்கா முதலிய இடங்களிலும் கற்பூரம் விசேஷமாய்ச் செய்ப்பட்டி இந்தியா தேசத்திற்கு

வருகிறது. ஆப்பான் தேசத்திலிருந்து இறக்குமதியாகும் கற்பூரம் மற்ற நாட்டுக் கற்பூரத்திலும் விலை சரசமாயிருப்பதாய்க் சொல்லிக்கொள்ளப்படுகிறது. தேவதா பூசையும் கற்பூரமணமும் கமழ்ந்து விளங்கும் இப்பரதநாடு பண்டைக் காலத்தில் கற்பூரம் எங்கிருந்து பெற்றதோ? அப்போது இந்நாட்டிற்கு வேண்டிய கற்பூரமெல்லாம் அளித்தவர்கள் இப்போது எங்கிருக்கின்றனரோ, என் செய்துகின்றனரோ!

இருபுண்ணிய புருஷர்கள்:--சென்னை ஸ்ரீகாலிகாம்பாள் கமடேஸ்வர தேவஸ்தான தர்மகைங்கரிய சபைக் காரியதரிசி ஸ்ரீகாரியரம்பேடு - திருவேங்கட ஆச்சாரியார் பின்வருமாறெழுதுகிறார்:—

5.10-13உ காலையில் ஷே தேவஸ்தான மண்டபத்தில் கூடிய நிர்வாகசபையார் முன்னிலையில் இரண்டு தர்மஸ்தாபனங்கள் நடந்தன. சென்னை முத்தியாலு. பேட்டை தம்புசெட்டிவீதி 163வது ரெ. கிருகத்தில் வசிக்கும் திருச்சிராப்பள்ளி. சிவந்தைய பத்தர் குமாரர் ஸ்ரீ. நல்லப்ப பத்தர் அவர்கள், நவரத்தின மிழைத்த பொன்பொட்டுகள் பதினொரு உருப்படி அடங்கிய சுமார் ரூபா 250-0-0 மதிப்பு பெறும்படியான மாலைகளை தமது சொந்தச் செலவில் செய்து முடித்து ஸ்ரீ காலிகாம்பாளுக்கு சமர்ப்பித்தனர். அதேதினத்தில் மற்றொரு புண்ணியபுருஷர் சென்னை பெத்துநாயக்கன் பேட்டை

ரகுநாயகுனு தெருவு 21 - வது ரெ. கிருகத்தில் இருக்கும் சுலபாக்கம். ஆண்டியப்பாச்சாரியார் குமாரர் ஸ்ரீ. க. முத்தாச்சாரியார் அவர்கள் ஷே தேவஸ்தானத்தில் சுமார் 20-வருஷங்களுக்கு முன்னால் திருவாபரண சபைபரால் தயாரித்த நல்பச்சை, கெம்பு, தருப்பு இவைகள் ஷே சம்பாடம் செய்துவைத்திருந்த திருபஸ்துரா (அல்லது கலிக்கத்துரா) தர்மார்த்தமாக தமது சொந்தச் செலவு ரூபா 200-ல் குந்தனத்தங்க மிழைத்து பூர்த்திசெய்து ஷே அம்பாளுக்கு சமர்ப்பித்தனர். இதன் மொத்த மதிப்பு ரூபா 355. இந்த இரண்டு நகைகளின் மொத்த மதிப்பு ரூபா 605. இந்த நகைகள் ஷே தேவஸ்தான தர்மார்த்தர் ஸ்ரீ செஞ்சி. சந்திரப்ப பத்தர் அவர்கள் வசமிருக்கும் திருவாபரண கணத்தில் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டன. இம்மாதிரியான தர்மங்களை மற்றவர்கள் நடத்த முன்வருவார்கள் என்றும், இன்னும் பாக்கியாக ஷே மிச்சச் செய்துவைத்துள்ள கண்பத்திரம், அஸ்தம், பாதம் முதலிய திருவாபரணங்களைப் புதுப்பிக்கவேண்டி யிருப்பதால் புண்ணிய ஸ்ரீத்திகள் முன்வந்து பூர்த்திசெய்வார்கள் என்றும் எதிர்பார்க்கின்றேன். இந்த அரிய தர்மஸ்தாபனம் செய்த புண்ணியவான்களுடைய உதாரத்துவமும் பெருந்தன்மையும் பத்தி சிரத்தைவரைக்கியம் முதலியவைகளும் எந்நாளும் கொண்டாடற்பாலவாம்.

அதிமதுரம்

சிவங்கை மன்னர் தமது சமஸ்தான விதவான் வேலுக்கவிராயர் முதலிய புலவர்களுடன் உல்லாசமாயிருக்கும்போது, வெண்பாப்புலிக்கவிராயர் அரண்மனைக்கு வாயிலில் நின்றுகொண்டு “புலிவருகின்றது” என்று அரசருக்குத் தெரிவிக்கும்படிவாயில் காவலர் டஞ்சொல்லியனுப்பினார். அதுகேட்ட அரசர், “புலிவந்தால் பயமொன்றுமில்லை. இங்கு வேலிருக்கின்றது புலிக்குத்தெரிய மிருந்தால் உள்ளே வரட்டும்” என்று கூதியனுப்பினாராம்.

மூழிப்பட்டி ஜயின்தாரிடம் திருமலைக்கொழுந்து கவிராயர் போனபோது ஜயின்தார் “இது சமயமல்ல, அந்த மரத்தின் நிழல் இந்தச் சுரப்பக்கம் வரும்போது நீரிங்குறாரும்” என, கவிராயர் “இதுபடியாதவன் கணக்கோ” என்று றைத்துக்கொண்டே திரும்பினாராம். ஜயின்தார் வெட்கிக்கோபம் கொண்டு “என்ன சொன்னீர்” என்றகேட்கப் புலவர் “யற்றென்று மில்லை. இது பூமியின்மேல் சூரியன் நிழலைக் கொண்டு செய்யுள் கணக்கோ வென்றேன்” என்று கூறிப்போயினாராம் (படி-பூமி; ஆதகன், சூரியன்.)

வேதாந்தசாஸ்திர வித்பன்னாராதிய ஒரு குரு தம்மையண்டிதேரிக் கெல்லாம் வேதாந்தோபதேசஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். இத்தனாலும் இவருக்குப் பல சிஷ்யர் ஏற்பட்டனர். இந்த சிஷ்யர்கள் சமயவுணர்ச்சியடைந்தார்களே யொழிய உபசாந்தியடையாமல் அகங்காரங்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வுண்மையைக் கண்டு கொண்டு குருவானவர், தமது சிஷ்யர்களுடைய அகங்காரத்தைக் கண்டித்து அவர்களுக்குச் சந்தோகனை செய்யவேண்டி, அவர்களை யெல்லாம் ஒருங்கே அழைத்து உட்காரவைத்துக்கொண்டு “உங்கலில் யாவர் மோகனம் அடையக் கூடியவர்” என்றுகேட்க ஒவ்வொரு

வரும்சாமே அதைபடைத்த குரியவருன்று தற்பெருமைகளை விரித்துமற்றவர்களைக்கண்டித்துப்பேசலாயினார். இங்ஙனம் பிறரை மிகழ்ந்துதம்மைத் சாமே புகழ்ந்து பேசுதல் கேட்டுப் புன் சிரிப்புக்கொண்டவராய், குருவானவர் தமது மடத்தைப் பெருக்கும் கிழவியை யழைத்து “ஏகிழ! மோகனத்திற்கு யார் செல்லக் கூடும்?” என்று கேட்டார். அவன் சிரித்தவண்ணமாக, “கான் போனாலன்றி எவரும் போகமுடியாது. இத்தனை வருஷங்கடாகத் தங்களுக்கு ஊழியஞ்செய்தும் இது தெரிந்து கொள்ளாமலா இருப்பேன்!” என்றனளாம். இவன் மொழியைக் கேட்டு சிஷ்யர்களெல்லாம் வெட்கமடைய, குருமனங்கனித்தாராம். (‘கான்’ என்னும் அகங்காரம் ஒழிந்தால்ல்லாமல் மோகனமடைதல் கூடாது.)

ஒற்றைக்கண் குருடரான கர்வமிக்க புலவரொருவர் ஒரு தமிழ்க்கலாசாலைக்குச் சென்றார். அவ்விடத்துத் தமிழ்ப்பண்டிதர் இவரை வரவேற்று உபசரித்ததின் மேல், புலவர் “பிள்ளைகள் என்ன வாசித்திருக்கிறார்கள்” என்று கேட்ட, பாடசாலைப் பண்டிதர் “நன்னூற் காண்டிகை படித்து விருத்தி படிக்கின்றார்கள்” என்றனர். “நான் ஏதாவது சிலகேள்விகள் கேட்கலாமா?” வென்று புலவர் கேட்ட “தடைபொன்றுங் கிடையாது, மனம்போற் கேட்கலாம்” என்ற உபாத்தியாயர் உத்தரவளித்தனர். உடனே குருட்டுக்கண் புலவர் அவ்வகுப்பு பிள்ளை யொருவனைக் கொண்டு “கெடிலோடுயிர்ந்தொடர்க் குற்றுக்கற்களுட், டறவொற்றிச் சட்டிம் வேற்றுமை மிகவே” என்று குத்தித் திற்து ஓர் உதாரணங்கூறு” இவன்று வெகு அட்டகாசமாய்க் கேட்டார். அவன் சரேலென்றெழுந்து புன்சிரிப்புடன் “குருடிக் கண் = குருடிக் கண்” என்றான். புலவர் மிகவும் வெட்கிப்போயினர்.

Welcome to H. E. The Viceroy.

To

HIS EXCELLENCY THE VICEROY.

CAMP, MADRAS.

Madras Visvakarma Kulodharana Sabha offers respectful and loyal welcome to Their Excellencies Lord and Lady Hardinge. prays for their long life and respectfully solicits Excellency's sympathy and good wishes for betterment of Visvakarma Artisan Community of South India.

President, Visvakarma Kulodharana Sabha,

24-11-13, 12-30 p.m.

462, Mint Street, MADRAS.

To

President, Visvakarma Kulodharana Sabha,

462, Mint Street, MADRAS.

The Viceroy desires me to send his warm thanks to the Madras Visvakarma Kulodharana Sabha for their kind message of welcome.

24-11-13, 9-50 p.m.

P. S. VICEROY.

வைஸிராய் விஜயம்.

சென்னை விஸ்வகர்ம குலோத்தாரண சபை.

தந்தி சமாசாரங்கள்.

மாக்ஷிமைதங்கிய இராஜப்பிரதிநிதி யவர்கள் திருச்சமூகத் திரு்து:—சென்னை விஸ்வகர்ம குலோத்தாரண சபையார் மாக்ஷிமை தங்கிய லார்ட் ஹார்டிங்குக்கும் லேடி ஹார்டிங்குக்கும் தமது மரியாதையும் ராஜவில் வாசமுமுள்ள நல்வாவுகூறி, அவர்களுடைய தீர்க்காயுளுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்து, தென்னிந்திய விஸ்வகர்ம வம்ஸத்தினர்களுடைய அபிவிருத்தியில் கருணையும் நல்லாதரவுங் காட்டியருளும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

24-11-13, விஸ்வகர்ம குலோத்தாரண சபைத்தலைவர்,
பிற்பகல் 12-30 மணி. 462, தங்கசாலைவீதி, சென்னை.

சென்னை தங்கசாலை வீதி, 462-வது நெ. விஸ்வகர்ம குலோத் தாரண சபைத் தலைவரவர்களுக்கு:—சென்னை விஸ்வகர்ம குலோத்தாரண சபையாருடைய அன்டார்த்த வரவேற்புச் சமாசாரத்திற்காக அவர்களுக்குத் தமது அத்தியந்த வந்தணங்களை யளிக்கும்படி இராஜப்பிரதிநிதியவர்கள் என்னை விரும்புகிறார்கள்.

24-11-13, இரவு 9-50 மணி.

ப்ரைவேட் சேகிரிடரி, வைஸிராய்.

462, தங்கச்சாலை வீதி, சென்னை.